

Narodno blago.

Pejsem od Napoljona.¹⁾

Veselo novico *)
naznanjam zdaj vam:
ta stara pravica
napruti gre nam.
Vse smo dobili,
karkul smo voščili:
pred nami Francoz
je bejžov rad bos.

Srčnu smo prestali
streljanje in grum,
zdaj bomo vživali
v pokoji naš dum.
Vživajmo vesele,
zgubljene dežele
so zopet doma:
naš Fronc jih ima.

Zdaj puške nositi
nam treba ne bo,
al' žvin'co rediti
za tujo službo.
Brez skrbi orjamo,
zdaj 'nograd kopamo,
v imen Boga,
day nam bo vsega.

Napoljona bati
se nemamo več,
ker mogu je djati
u nojženco meč.
Francosku kraljestvu
ne bo več posestvu
imelu čez nas —
preteku je čas.

Ustav' se nej blizi,
izgubu ljudi;
potem per Parizi
unovič nar'di
armade široke:
Starce in otroke
vse je skup sprav',
da b' se ga kdu bav.

Srčnosti pa take
per vojski nej b'lu,
občudi junake
sovražnik celu.
V srce ga zbôde,
njemu vse pade:
kamer se vzre,
čez njega gre vse.

In vse je pregnanu
na enkrat bl'u res,
tu mestu predanu
je vojskam b'lu čez.
Mogočni cesarji
so b'li gospodarji:
Fronc, Prajs in pa Rus,
Napoljon je skuz.

Hvalimo, molimo
Boga najpoprejd,
da se veselimo
kaj tac'ga doživejt.
Tud' naš'ga očeta
cesarja Franceta:
Buh naj ga živi,
za nas naj skrbi!

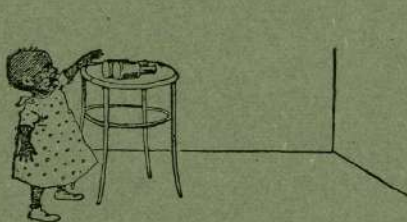
Še vojvodi naši
živite več lejt!
Tud' drugi tovarši
imajo živejt!
Ker so pomagali,
da smo ga ugnali
Francoza u past:
Dajmo Bogu čast!

V Šmariju zapisal 20. sušca 1900. I. L.

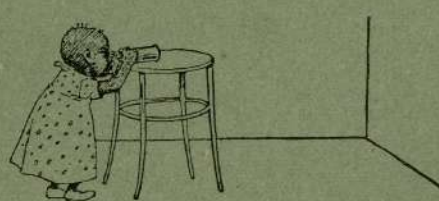
*) Acc. je enak nominativu.

¹⁾ Ta pesem je od neznanega narodnega pesnika, ki je menda čital Vodnikove pesmi. Dobro opeva, kaj so mislili Kranjci, ko je bil Napoleon premagan. Takih pesmi je nastalo po Napoleonovem padcu še več. Tako n. pr. od generala Marmonta i. dr., katere se morda še tu in tam dobé.

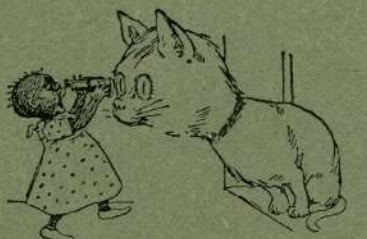
Čudo moderne znanosti.

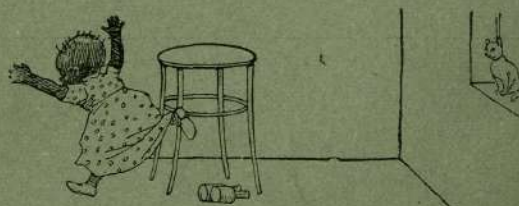
1.

2.

3.

4.